

Ralph Erskine

Getrouwheid tot de dood bekroond met het eeuwige leven

Openbaring 2 vs 10 - Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens.

Deze woorden zijn een gedeelte van de Zendbrief, die van uit de hemel geschreven is aan de gemeente van Smyrna, waarin Christus haar vooraf waarschuwt en wapens tegen verdere moeilijkheden, boven die, welke in het voorafgaande vers vermeld zijn, en haar vermaant niet te vrezen, maar getrouw te zijn.

Wij hebben in ons tekstvers de volgende vier opmerkenswaardige dingen.

1. Een algemene waarschuwing voor naderende moeilijkheden en dingen, die zij zouden lijden.
2. Een bijzondere beschrijving van hetgeen zij zouden lijden: "Ziet de duivel zal enige van ulieden in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt; en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen."
3. Hun plicht: niet te vrezen maar getrouw te zijn.
4. De ruime bemoediging, die hier wordt beloofd: "Ik zal u geven de kroon des levens."

1^e Een algemene waarschuwing voor moeilijkheden, die zij moesten verwachten, namelijk: "De dingen, die zij zouden lijden." Onder welke ellenden de gemeente van Smyrna tevoren was, kunt u zien uit vers 9: "Ik weet uw werken, en verdrukkingen, en armoede, (doch gij zijt rijk) en de lastering van degenen, die zeggen, dat zij Joden zijn, en zijn het niet, maar zijn een synagoge des satans." Doch zij moesten nog meer verdrukkingen verwachten. Ziet hieruit, dat het lijden van Gods volk niet zo spoedig ten einde is. Wanneer zij de ene beker van verdrukking hebben leeggedronken, staat weer een andere voor hen klaar; al hun verkwikking bestaat soms in verandering van kruis, evenals het Job ging, toen de een bode de anderen volgde: en David, toen de afgrond riep tot de afgrond. Rekent er daarom op, dat u geen verdrukkingen zullen ontbreken zolang als u in deze wereld bent, en ziet toe, dat uw verdrukkingen waarlijk lijden zijn, en dat verdrukking en een kwaad geweten niet samengaan. Leert hieruit ook, dat Christus vooraf weet, welke beproevingen Zijn volk zal lijden; daarom waarschuwt Hij hen vooraf, en Hij zorgt voor een middel daartegen; Hij heeft voor binnenkamers gezorgd om daarin te gaan, totdat de gramschap overga (Jes. 26: 20); Hij heeft voor een plaats in de woestijn gezorgd voor de Vrouw, en Hij maakt, dat de aarde haar te hulp komt (Openb. 11: 6, 16). Ja Hij kan maken, dat de vijanden hen vriendelijk behandelen: (Jer. 15:11) "De Heere zeide: Zo niet uw overblijfsel ten goede zal zijn! Zo Ik niet in tijd des kwaads, en in tijd der benauwdheid, bij de vijand voor u tussenkom!"

2^e U hebt een bijzondere beschrijving van hun verdrukking; waarin de volgende vijf dingen voorkomen:

1. De kennisgeving of de betuiging ervan: "ziet."

2. Het instrument: "de duivel."
 3. Het voorwerp: "enige van ulieden"
 4. De soort van verdrukking, namelijk: "gevangenis",
 5. Het einde, het doel waartoe: "opdat gij verzocht wordt."
1. De kennisgeving ervan, met een "Ziet"; aantonende, dat het zeker zou geschieden, dat het ernst was. Ziet hieruit, dat de bijzondere beproevingen van Gods volk moeten worden opgemerkt, en dat op al de bijzondere omstandigheden van hun beproeving gelet moet worden. Elke omstandigheid daarvan, hetzij die betrekking heeft op het instrument, de tijd, de plaats, de aard, of de duur, is van God besteld, en wij behoren God daarin te zien: "Zal er een kwaad in de stad zijn, dat de Heere niet doet?" Wij behoren iedere omstandigheid waar te nemen, zowel van de goedertierenheden als van de kruisen, die de Heere bestelt. "Wie is wijs? Die neme deze dingen waar; en dat zij verstandiglijk letten op de goedertierenheden des Heeren."
 2. Het instrument of werktuig: "de duivel." Wanneer kruisen ons in een zondige weg door de handen van de mensen worden opgelegd, heeft toch de duivel de voornaamste hand daarin; want hij werkt in andere werktuigen: "hij werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid", en voornamelijk wanneer het vervolging betreft. Satan verzoekt hen op een bijzondere wijze, zoals hij Judas verzocht; de heirscharen, die tegen het Lam strijden worden door de duivel opgeroepen. Indien er hier enige zijn, die Gods volk tegenstaan en vervolgen, hebben zij zich te beschouwen als door de duivel aangedreven, en door Satan te werk gesteld, en, ach! wat is dat een schande, slaven van de duivel te zijn en zijn werk te moeten doen. Als u het wist, u zoudt u over uw werk schamen; doch Gods volk behoeft zich over hun lijden niet te schamen, want het is de duivel, die hen tegenstaat.
 3. Het onderwerp van de beproeving, de lijdende partij: "enige van ulieden." Merkt op, dat de Heere al Zijn volk niet evangelijk tot het lijden roept, ook zegt Hij hun niet in het bijzonder wie zullen lijden, of zij de personen zijn of niet; want Hij kan een waarschuwing geven, die op enkelen betrekking heeft, en toch voor allen nuttig is; opdat niemand zal denken, dat de storm hem zal mislopen, en opdat allen mogen vaststellen, dat zij op beproevingen hebben te rekenen. De Heere kiest hen uit, die voor hem zullen lijden, en Hij zal zulken verkiezen die het geschiktst zijn; Hij kan de zodanigen verkiezen, die menen, dat zij het ongeschiktst zijn, en hen ook bekwamen.
 4. De soort van verdrukking; zij wordt *gevangenis* genoemd; waardoor al het lijden verstaan moet worden, dat zij in de tijd zouden ondergaan. Merkt op, dat onder andere beproevingen van Gods volk, gevangenis of beperking van vrijheid een zware beproeving is. Laat ons daarom leren beter gebruik te maken van onze vrijheid, opdat wij niet, als David, naar de woestijn gezonden en van onze vrijheden en voorrechten beroofd worden, en opdat het geen stof voor een droevige aanklacht wordt, dat wij geen beter gebruik hebben gemaakt van de vrijheden, toen wij ze mochten genieten
 5. Het einde of doel van het lijden: "opdat gij verzocht wordt"; opdat het geloof en de andere genaden beproefd mogen worden: (1 Petrus 1:7), "Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan des gouds, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid in de openbaring van Jezus Christus." Leert hieruit dat de Heere het lijden van Zijn volk beschikt tot Zijn Eigen doeleinden. Hoewel de duivel er de voornaamste hand in heeft, nochtans overheerst de Heere alles, zoals het Hem goeddunkt; de grimmigheid van mensen en duivelen zal Hem loffelijk maken. Zo bestuurd Hij het lijden van Jozef tot het welzijn van de broeders van hem, en het lijden van Paulus tot bevordering van het Evangelie. Ziet daarom nooit naar hetgeen de verdrukking dreigt, maar ziet op God, Die er het goede uit kan doen voortkomen, Die uit de duisternis het licht, en uit de dood het leven doet voortkomen. Indien u aldus op God zag, zou grote

verdrukking u slechts weinig hinderen. Ziet hieruit ook, dat verzoeken gezond worden, om de genaden van Gods volk te beproeven; beschouwt daarom de beproevingen als gelegenheden om uw genaden te doen blijken. Er zijn twee ovens om de genaden van een gelovige te beproeven; de ene is onderzoeking, de andere is verdrukking; indien de ene verzuimd wordt zal de Heere de andere gebruiken.

6. De duur van de verdrukking: "Gij zult een verdrukking hebben van tien dagen;" zij zal maar kort duren. Leert hieruit, dat de verdrukkingen van Gods volk van de Heere bepaald en beperkt zijn; Israël moet uit Egypte komen, wanneer de tijd van hun dienstbaarheid ten einde is. In de tijd van de storm zit God aan het roer, en wij kunnen gerust slapen, omdat Hij waakt. Wij kunnen hier opmerken, dat de Geest van God wil dat wij de tijd van de verdrukking niet bij jaren, noch bij maanden, maar bij dagen tellen. Soms worden de tijden van verdrukking maar een uur, soms maar een ogenblik genoemd. Bent u onder een kruis? Rekent dat maar van dag tot dag, en het zal een langdurige verdrukking kort doen schijnen. De tijd is maar dagen, en dagen zijn slechts uren, en uren ogenblikken; en hoe klein en kort is hij, vergeleken bij de kroon van eeuwige heerlijkheid. Maakt van uw tijd geen eeuwigheid, maar telt uw dagen en legt u met uw hart toe op wijsheid.

3° De volgende zaak in onze tekstwoorden is de plicht, namelijk: "Vreest niet, maar zijt getrouw." Wij moeten hierin twee dingen opmerken:

1. Wat wij niet moeten doen, namelijk, niet vrezen: "Vreest geen van de dingen, die gij lijden zult." Hierin wordt ons geleerd, dat al degenen, die voor Christus willen opkomen, slaafse vrees moeten vermijden. Menigmaal wordt de kinderen Gods toegeroepen, dat zij niet moeten vrezen: "Vrees niet, gij klein kuddeken; vrees niet, gij wormpje Jakobs, want Ik ben met u." Dientengevolge zijn vele heiligen hun vrezen te boven gekomen, zeggende: "ik zal geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij. Waarom zou ik vrezen in kwade dagen, als de ongerechten, die op de hielen zijn mij omringen?" "Ik acht op geen ding," zegt Paulus, in betrekking tot zijn lijden; hij kwam alle vrees te boven. Slaafse vrees heeft drie grote kwaden in zich:

- (1.) Zij heeft een bevatting van kruisen en ontberingen, zelfs waar die in werkelijkheid niet zijn: (Jes. 51:12,13) "Wie zijt gij, dat gij vreest voor de mens, die sterven zal? En voor eens mensens kind, dat hooi worden zal? En vergeet de Heere, Die u gemaakt heeft, Die de hemelen heeft uitgebreid, en de aarde gegrond heeft? En vreest geduriglijk de gehele dag, vanwege de grimmigheid des benauwers, wanneer hij zich bereidt om te verderven; waar is dan de grimmigheid des benauwers?"
- (2.) Wanneer er wezenlijk verdrukkingen zijn, maakt zij die groot en stelt die voor in de meest ontmoedigende kleuren, die te bedenken zijn. Dit maakt het kruis verschrikkelijk, wanneer de vrees vrij krijgt om het in de zwartste kleuren te schilderen; terwijl daarentegen het geloof wanneer het op het kruis ziet, dat verkleint, en zegt, dat het maar lichte verdrukkingen zijn, die zeer haast voorbijgaan.
- (3.) Deze vrees slaat eerst een mens neer, en dan zal de minste verdrukking hem rechtstreeks doden. De duivel zendt eerst en voorop ongelovige vrees, en dan doet hij zijn leger aanrukken. Gods volk heeft nooit een verdrukking dodelijk bevonden, zolang slaafse vrees hen niet eerst gewond, verzwakt en gedood heeft. Daarom waarschuwt onze Heere voor deze dodende vijand slaafse vrees: "Vreest geen der dingen, die gij lijden zult." Zo hebben wij aangestipt, wat wij niet moeten doen.

2. Wat wij moeten doen, namelijk, getrouw zijn: "Vreest niet, maar zijt getrouw." Uit het verband tussen deze beide kunnen wij leren:

- (1) Dat in boze tijden slaafse vrees beteugeld en daartegen gewaakt moet worden, omdat die van grote invloed is, om ons van onze plicht af te trekken. Indien wij getrouw zullen zijn,

moeten wij ons wachten voor slaafse vrees: (Hebr. 12:12, 13) "Daarom richt weder op de trage handen, en de slappe knieën; en maakt rechte paden voor uw voeten, opdat hetgeen kreupel is niet verdraaid worde, maar dat het veelmeer genezen worde." Een bevreesd mens is reeds weifelend, en kan gemakkelijk de rechte weg verlaten. De duivel maakt de mensen eerst bevreesd en dan ontrouw; daarom eindigt ongelovige vrees voor verdrukking en gevaar in de goede weg des Heeren gewoonlijk in afval. Wij moeten ze dan ook aanmerken als een vijand van elke plicht.

- (2) Leert, dat, in de vervulling van onze plicht en in de gehele weg van een Christen, niets ons zwaarder moet wegen dan de weg van onze plicht te volgen. Zo waarschuwt Christus hier Zijn volk, zeggende: "u staat lijden te wachten, maar denkt en bekommert u over niets anders dan hoe u getrouw en oprecht zult zijn. Wat de verdrukkingen en het lijden betreft, u hebt zich daarmee niet te bemoeien, hoe die hun rechte doeleinden zullen bereiken, en van welk soort, en mate, en trap, en lengte of duur zij zullen zijn; laat dat alles maar aan Mij over; Ik zal de last en zorg van alles op Mij nemen; ik zal u geen andere last opleggen, dan alleen, dat u gelovig op Mij wacht." Evenals Hij in dit hoofdstuk (vs. 24, 25) tot de gemeente van Thyatire zegt: "Ik zal u geen andere last opleggen. Maar hetgeen gij hebt, houdt dat totdat Ik zal komen." Wij hebben niet te vrezen, als wij slechts geholpen worden om getrouw te zijn. Wat wij ook geneigd zijn te vrezen, God heeft op Zich genomen daarvoor te zorgen, doch het is ons werk ons te benaastigen in hetgeen onze tegenwoordige plicht is. Doch, helaas! Wij zijn zo geneigd ons, evenals de zonen van Zerúja, met Gods werk te bemoeien; wij nemen door onze zondige vrezen en zorgen omtrent hetgeen ons te wachten staat, en wij te lijden zullen hebben, zo gemakkelijk te veel op ons, en zo matigen wij onszelf een heerschappij aan. Doch, waarlijk, op Zijn troon te zitten zou ons spoedig vernietigen; de last zou ons te zwaar zijn. Doch God gebiedt ons, dat wij geen andere zorg zullen hebben dan onze zorgen op Hem te werpen, Die voor ons zorgt. Wij doen onszelf vele onnodige moeite aan, als wij de last van zorg op onze schouders nemen, die wij op de Heere behoren te werpen, Wiens werk het alleen is die te dragen; die niet wil, dat wij andere zorg zullen hebben, dat wij een andere last op ons zullen laden, dan hoe wij, door Zijn genade getrouw zullen zijn in Zijn dienst, getrouw tot de dood.

4^e De vierde zaak in de woorden van onze tekst is de bemoediging, namelijk: "Ik zal u geven de kroon des levens." Dit wordt bijzonder aan de plicht van getrouwheid aan Jezus Christus toegevoegd; het wordt er aan toegevoegd bij wijze van vrije genade, heersende door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onze Heere. "Bent getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens."

Vier dingen zijn in deze dingen aanmerkelijk:

1. De geboden plicht: "Zijt getrouw."
2. De termijn hoelang: "Tot de dood."
3. Het heerlijk einde van deze getrouwheid: "De kroon des levens."
4. De genadige overdracht van deze kroon: Ik zal u die geven. "Zijt getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens."

Ik zal trachten in de verhandeling van de volgende leer een korte verklaring van deze woorden te geven.

Opmerking. **"Christus zal hun die getrouw zijn tot de dood, de kroon des levens geven."**

Deze lering is vrijwel hetzelfde als de woorden van de tekst. In de verhandeling zal ik alleen, onder goddelijke bijstand, de volgende dingen doen.

- I. Het voorstel verklaren.
- II. De waarheid van de leer bevestigen.

III. Het gehele onderwerp toepassen.

I. Wij zullen eerst iets zeggen ter verklaring. Hier moeten vier dingen onderzocht worden.

1. Wat het is getrouw te zijn.
2. Wat te kennen gegeven wordt met getrouw te zijn tot de dood.
3. Wat verstaan moet worden door de kroon des levens.
4. Wat daardoor, dat Christus die zal geven.

1^e Wat is getrouw zijn? Getrouwheid is een plicht, die in de Schrift zeer geprezen en waartoe Gods volk dikwijls vermaand wordt: en het is daartoe in staat gesteld te worden. Paulus spreekt van zichzelf, (1 Kor. 7:25) als: "die van de Heere barmhartigheid gekregen heb getrouw te zijn." De Heere prees in Mozes, (Num. 12:7) dat hij in Zijn gehele huis getrouw was. De volmaaktheid van deze getrouwheid wordt alleen in Christus gevonden, (Hebr. 3:2), Die getrouw is Dengenen, Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes (een voorbeeld van Christus) in geheel Zijn huis was. Ik zal vier dingen noemen, die tot getrouwheid worden vereist.

1. Zal iemand getrouw zijn, dan is het noodzakelijk, dat hij veel geloof in God heeft. Hetzelfde woord toch, dat in "getrouw" wordt overgezet, wordt ook overgezet in "een gelovige:" "Zijt niet ongelovig, maar gelovig" (Joh. 20:27). Hetzelfde woord, dat hier in de tekst staat wordt gebruikt in (Ef. 1:4) "de gelovigen in Christus Jezus." Er is dan ook zonder geloof in Christus geen getrouwheid aan God. Die getrouw wil zijn in doen en lijden, heeft grote behoefte aan veel geloof in God: (1 Tim. 4:10) "Want hiertoe arbeiden wij ook, en worden gesmaad, omdat wij gehoopt hebben op de levende God." De doende en lijdende Christen, die getrouw is beide in zijn dadelijke en lijdelijke gehoorzaamheid, is hij, die op de levende God vertrouwt. Een ongelovige mag vele zedelijkheid hebben, maar die heeft geen getrouwheid; vandaar die lieflijke samenbinding (Tim. 1:19) van het houden van het geloof en een goed geweten. een goed geweten zal op geen andere grond staan dan op het ware geloof, en het ware geloof zal op geen ander bed neerliggen dan op een goed geweten.

2. Zal iemand getrouw zijn, dan is het een vereiste, dat hij goedheid heeft. Evenals geloof en getrouwheid worden dan ook goedheid en getrouwheid samengevoegd: "Wel gij goede en getrouwe dienstknecht" (Matth. 25:21). Ik denk, dat goedheid hier betrekking heeft op de staat en stand, en getrouwheid op de weg en wandel. Wanneer toch God de mensen oproept om geoordeeld te worden, oordeelt Hij eerst een ieder mens overeenkomstig zijn staat, en dan naar zijn werk. Eerst worden zij geoordeeld overeenkomstig hun staat, of zij goede bomen in Christus zijn, voordat zij geoordeeld worden naar hun werken, of zij vrucht hebben voortgebracht. Zij zullen dan ook ongetwijfeld, als zij goed zijn wat hun staat in Christus betreft, getrouw en vruchtbaar zijn, een ieder naar zijn mate. Het rechtsgeding van de Rechter op de laatste dag is, de mensen eerst te oordelen naar hun staat, voordat een woord gesproken wordt over hun werken; want de schapen worden aan de rechterhand gezet, en de bokken aan de linkerhand, voordat een vonnis wordt uitgesproken, of een uitspraak wordt gedaan over hun daden. Eerst wordt geoordeeld, of zij goed of kwaad, in een goede of in een kwade staat, in de eerste of in de tweede Adam, onder het werk- of onder het genadeverbond zijn; en dan zal de goedheid van de getrouwen in Christus worden uitgeroepen, wegens hun vereniging met Christus, en zal hun getrouwheid duidelijk blijken.

3. Zal iemand getrouw zijn, dan is een vereiste, dat hij wijsheid heeft. (Matth. 24:45, 46) "Wie is dan de getrouwe en voorzichtige (Engelse overzetting wijze) dienstknecht, denwelken zijn heer over zijn dienstdoden gesteld heeft, om hunlieder hun voedsel te geven ter rechter tijd? Zalig is die dienstknecht, welken zijn heer, komende, zal vinden also doende." Dit is niet alleen een

vereiste in de leraars, in het uitdelen van het brood des levens; maar ook in het volk, dat zij wijs, of voorzichtig, zijn gelijk de slangen, en oprecht gelijk de duiven. Wij moeten ervaren zijn in het verstand van de tijden, om te weten wat Israël doen moet; dit is wijsheid, die van boven is. Daarom, indien iemand van u deze wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begere, (Jak. 1:5) want zij moet onmiddellijk van de Heere komen. "Merkt hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen" (2 Tim. 2:7) De wijzen zijn de getrouwen.

4. Het is een vereiste in iemand, zal hij getrouw zijn, dat hij betrouwbaar is. Deze betrouwbaarheid heeft opzicht op drie dingen, namelijk, op hetgeen door hem gesproken wordt; op hetgeen hem toevertrouwd wordt, en op hen bij wie hij betrokken is.

[1] Op hetgeen door hem gesproken wordt, of wat hij zegt. Een betrouwbaar mens is iemand op wiens woorden wij kunnen rekenen, en die zijn woorden met zijn daden bevestigt. In het stuk van godsdienst is hij een getrouw mens, wiens praktijk beantwoordt aan hetgeen hij belijdt. Zij integendeel zijn niet getrouw, die niet zo goed zijn als hun woord, evenals diegenen, (1 Tit. 1:16) die belijden, dat zij God kennen, "maar zij verloochenen Hem met de werken, also zij gruwelijk zijn, en ongehoorzaam, en tot alle goed werk ondeugende." Daarvan beschuldigt Paulus ook de Galaten, (hoofdstuk 4) dat zij niet zo goed waren als hun woord.

[2] Betrouwbaarheid staat in betrekking tot hetgeen iemand is toevertrouwd. Hij is een betrouwbaar mens, die bewaart hetgeen hem is toevertrouwd of opgedragen. Zo is hij, in geestelijke zin, een getrouw mens, die bewaart wat God hem toevertrouwt.

Vraagt men: *Wat is het, dat de gelovigen toevertrouwd is, en waarin zij getrouw moeten zijn?*

Dan antwoord ik, dat ik de volgende vier dingen zal opnoemen.

- (1) De goddelijke waarheden en de zuiverheid van de godsdienst; dat is, de gewone zaligheid waarvan de apostel Judas spreekt, (vs 3) en dat goed waarvan de apostel Paulus spreekt: (2 Tim. 1:14) "Het goede pand, dat u toebetrouwd is, bewaar dat door de Heilige Geest Die in ons woont." (vs 13) "Houd het voorbeeld van de gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus is." Dit is iets, dat niet alleen de leraars, maar al Gods volk toevertrouwd is: (Filip. 1:27) "Staat in één geest, met één gemoed gezamenlijk strijdende door het geloof van het Evangelie." Hierover spreekt onze Heere tot verscheidene van de zeven gemeenten: "Maar hetgeen gij hebt, houdt dat totdat Ik kom. Houdt, dat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme." Dit is een voorname zaak, waarvoor wij rekenschap zullen moeten geven en waarin wij getrouw moeten zijn.
- (2) Aan iedere Christen wordt hier een zekere mate van gaven en genaden toevertrouwd; aan sommigen een talent, aan andere twee, en aan weer andere vijf talenten (Matth. 25:15). Nu, hij die getrouw is, handelt daarmee zoveel hij kan; hij verbergt zijn talent niet in de aarde; hij laat, door genade, de kool niet doven, maar hij port het vuur van zijn gaven en genaden op, waartoe Paulus Timotheüs vermaant, door ze allen, zolang hij leeft, tot verheerlijking van God te gebruiken.
- (3) Aan een ieder wordt een plaats en beroep in de wereld, een bijzondere betrekking en standplaats daarin toevertrouwd. Nu, een getrouw mens is zo iemand, die de macht en het voorrecht van zijn roeping tot eer van God gebruikt. Zo is hij een getrouw overheidspersoon, een getrouwe leraar, een getrouw gezinshoofd die, evenals David, verstandig handelt in de oprechte weg, en in het midden van zijn huis wandelt in oprechtheid zijns harten (Ps. 101:2); hij is getrouw in iedere betrekking.
- (4) Iedereen wordt een tijd en gelegenheid toevertrouwd; een bijzondere tijd en dag, waarvan hij een goed gebruik moet maken: "Nu is het de welaangename tijd, nu is het de dag der zaligheid." Dat is getrouw mens, die de tijd uitkoopt, en de tijd van zijn bezoeking goed gebruikt; die zijn dagen telt, opdat hij een wijs hart bekomt, die in deze zijn dag bekend de dingen, die tot zijn vrede dienen; die ervaren is in het verstand van de tijden, om te weten

wat Israël doen moet; die de gelegenheid van de tegenwoordige tijd waarneemt, om voor de tegenwoordige waarheid te getuigen. Velen laten in onze tijd die gelegenheid voorbijgaan, en daarom geeft God hen over, dat zij met de stroom en de afval van de tijden worden meegevoerd. Hun afval is openbaar, en die bereikt zo'n hoogte als men nooit verwacht zou hebben, neen, er was zelfs een tijd, dat zij dachten: "Ben ik een hond, dat ik zulke dingen doen zou? Doch afval heeft slechts een begin nodig, en hij begint gewoonlijk met ontrouw, door de dag, de tijd en de gelegenheid te verzuimen om voor God en Zijn zaak uit te komen.

[3.] Een getrouw mens is betrouwbaar voor allen bij wie hij betrokken is. Wij hebben gezien waarin hij getrouw is, en nu is de vraag aan wie hij getrouw is. Het antwoord hierop is viervoudig: Hij is getrouw aan God, aan de mens, aan zichzelf, en aan al de geslachten waarbij hij betrokken is.

(1.) Aan God, Zijn hart is recht voor God, in tegenstelling met de huichelaars van wie geschreven staat: (Ps. 78: 36, 37) "En zij vleiden Hem met hun mond, en logen Hem met hun tong. Want hun hart was niet recht met Hem." Laat een goddeloze of een huichelaar bidden; hij zal om zulke dingen bidden, waarvan hij niet graag zou willen, dat God ze hem gaf. Zijn mond zal zeggen: "Geef", en zijn hart zal zeggen: "Geef het niet." Evenals Augustinus belijdt, dat hij voor zijn bekering bad, terwijl zijn hart zeide: "Nog niet, Heere." Doch een getrouw mens is iemand, die oprecht met God handelt.

(2.) Hij is getrouw aan de mens. Hij onderwerpt zich niet aan vleselijk belang; hij wordt niet van de weg van God afgevoerd door mensenvrees, of door de vleitaal van de mensen; hij mengt zich niet in een loop van zonde, goddeloosheid, of afval; hij loopt niet met hen tot dezelfde uitgieting der overdadigheid. hij voegt zich niet bij hen, noch geeft hij hun heimelijk zijn goedkeuring, maar hij geeft een klaar getuigenis tegen hun zondige wegen, overeenkomstig die wet des Heeren: (Lev. 19:17) "Gij zult uw broeder in uw hart niet haten: gij zult uw naaste naarstiglijk berispen en zult de zonde in hem niet verdragen"; of, "opdat u de zonde om zijnentwil niet draagt."

(3.) Hij is getrouw aan zichzelf, aan zijn licht, aan zijn geweten; hierin oefent hij zichzelf, om altijd een onergerlijke geweten te hebben bij God en de mensen (Hand. 24; 16); hij staat naar het getuigenis van het geweten, waarvan in 2 Kor. 1:12 gesproken wordt. Hij is geen getrouw mens, die niet volgens het licht van zijn geweten handelt, zoals velen in deze tijd gedaan hebben, en die door God zijn overgegeven om aan de zijde te gaan staan van al de vreselijke afwijkingen en van de ontzaglijke begoochelingen van onze tijd, volgens die bedreiging: (Ps. 81:12, 13) "Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet gehoord, en Israël heeft Mijner niet gewild. Dies heb Ik het overgegeven in het goeddunken huns harten, dat zij wandelen in hun raadslagen." Een getrouw mens is zo getrouw aan zichzelf, dat hij zichzelf onderzoekt en beproeft, en ook graag door de Heere onderzocht en beproefd wil worden: (Ps. 27:2) "Proef mij Heere, en onderzoek mij; toets mijn nieren en mijn hart." (Ps. 139:23, 24) "Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart; beproef mij, en ken mijn gedachten; en zie of bij mij een schadelijke weg is." Zo iemand verdenkt zichzelf, omdat hij de bedrieglijkheid van zijn hart kent, en dat wantrouwt; daarom is hij een van de eerste, die zal uitroepen: "ben ik het, Heere?" Hij oordeelt en veroordeelt zichzelf. Hoewel hij de zonde in alle mensen veroordeelt, en het hem smart als hij zonde in anderen ziet, en hij gewillig is tegen de zonde van de tijd waarin hij leeft te getuigen: nochtans is hij strenger tegen zichzelf en zijn eigen zonden, dan tegen anderen en hun zonden. Daarom is het hem niet genoeg, dat hij zich van de zonde onthoudt, zonder ze te haten, noch dat hij ze haat, zonder ze te doden.

(4.) Hij is getrouw aan al de geslachten, waarbij hij betrokken is; ik bedoel de voorgaande, tegenwoordige en toekomstige geslachten. Hij is getrouw aan de voorgaande geslachten van zijn voorgangers en voorvaderen. Hebben die ons iets goeds overgebracht, en goede voorbeelden gegeven, die zij ons als aanzienlijke schatten hebben overgedragen, zoals, de zuivere leer, de dienst, de tucht en de regering van de Kerk, een zuivere Geloofsbelijdenis; dan weet een getrouw mens, dat hij niet getrouw kan zijn aan het geslacht van zijn voorvaderen, indien die niet getrouw bewaard worden. Indien u ouders hebt gehad, die nu in het stof liggen, die u een goed voorbeeld, goede raad en onderrichting hebben gegeven, dan kunt u aan uw ouders, die gestorven zijn, niet getrouw zijn, als u die nu verwaarloost. Een getrouw mens benaastigt zich getrouw te zijn aan het tegenwoordige geslacht en aan de tegenwoordige waarheid, die in zijn tijd wordt tegengesproken, opdat hij God in zijn leven mag verheerlijken en door zijn voorbeeld anderen, die rondom hem zijn, zijn huisgezin en zijn burens mag opwekken. Wij zien hoe zulke getrouwheid in Abraham geprezen wordt: (Gen. 18:19) "Want Ik heb hem gekend, opdat hij zijn kinderen en zijn huis na hem zou bevelen, en zij de weg des Heeren houden, om te doen gerechtigheid en gericht." Een getrouw mens beijvert zich dus om getrouw te zijn aan het volgende geslacht door hun een getrouw getuigenis voor God en Zijn waarheid na te laten: (Ps. 78:4-8) Wij zullen het niet verbergen voor hun kinderen, voor het navolgend geslacht, vertellende de loffelijkheden des Heeren, en Zijn sterkheid, en Zijn wonderen, die Hij gedaan heeft, enz." Zo kan een getrouw mens een zegen zijn voor het nageslacht.

2^e *Wat wordt te kennen gegeven met getrouw tot de dood?* Wij worden in deze plicht geroepen tot volharding, en hierover zal ik de volgende vier dingen opmerken, die daarmee worden te kennen gegeven.

1. Dat het er veel toe zou bijdragen ons getrouw en standvastig te maken in de wegen Gods, als wij veel de dood en de sterfelijkheid voor ogen hadden. Daarom zegt de Geest Gods: (Deut. 32:29) "O dat zij wijs waren! Zij zouden dit vernemen; zij zouden op hun einde merken." Wat doet vele mensen in hun leven zo ontrouw zijn? Dit, dat zij zo weinig over hun dood denken. Daarom kunnen zij er niet over denken zich omwille van de godsdienst aan enigerlei verliezen, kruisen, of risico's en ongemakken bloot te stellen. Zij hopen, dat zij zo en zolang in deze wereld zullen leven; daarom letten zij niet op hun einde, en hoe dichtbij het is; en waartoe zou het dan nodig zijn een getrouw gebruik te maken van een kort leven?

2. Dat er geen andere betaaldag van de getrouwheid van Gods volk is, dan de dag van de dood: (Matth. 24:13) "Wie volharden zal tot de einde, die zal zalig worden." (Openb. 2:25) "Hetgeen gij hebt, houdt dat totdat ik kom." (Lukas 19:13) "Doet handeling totdat Ik kom." Daarom zal geen overwinning, die wij in ons leven behaald hebben, ons ontheffen van de taak van getrouwheid: (Ef. 6:13) Alles verricht hebbende blijft staan; "staat dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid." Als u een vijand verslagen hebt, moet u met een andere de strijd aanbinden; de strijd wordt niet voleindigd voor de dag van de dood.

3. Dat de dood het einde en het slot is van het werk en de strijd van de gelovigen tegen hun vijanden; na de dood is er geen vijand meer. Daarom wordt de tijd van Christus' komst de tijd van de verkoeling genoemd (Hand. 3:19); hun hete strijd verkoelt niet voor die tijd, maar dan kunnen zij achterom zien en hun vijanden uitlachen; "droefenis en zuchting zullen wegvlieden." Dan zal de heilige zijn wapenen afleggen en zijn kroon opzetten; hij zal zijn zwaard neerleggen en zijn scepter opnemen, zeggende: "Vaarwel geloof, welkom gezicht; vaarwel hoop, welkom genieting; vaarwel droefenis en zuchting, welkom blijdschap." Looft God, dat er een betaaldag komt van de verdrukking. U belooft zichzelf nu en dan verlossing, maar hier is een betaaldag, die u niet zal ontgaan.

4. Het geeft te kennen, dat wij standvastig en getrouw moeten zijn, al zou de dood in de weg van onze plicht en getrouwheid staan. Waarlijk, een getrouw mens, die het werk van de dienst van God en de waarde van zijn waarheid kent, zal eerder zijn leven overgeven dan zijn getrouwheid verlaten, en dat om twee redenen:

- (1.) Omdat, in de zaak van God en in de weg van getrouwheid, verlies winst zal blijken te zijn, en alle voordelen, die door ontrouw verkregen worden, in verliezen veranderen: (Matth. 10:39) "Die zijn ziel vindt zal dezelve verliezen." Nooit was er zekerder weg om zijn ziel te vinden, dan door haar uit getrouwheid aan Christus te verliezen.
- (2.) Omdat een getrouw mens ervaart, dat de goedgunstigheid des Heeren beter is dan het leven, want: (Ps. 30:6) "Er is een leven in Zijn goedgunstigheid." (Ps. 63:4) "Uw goedertierenheid is beter dan het leven." Neemt de gunst Gods met de dood in de ene hand, en de toorn Gods met het leven in de andere: een getrouw mens zal zich niet lang bedenken wat te kiezen, hij zal zeggen: Heere, hier is geen keuze, hier is geen vergelijking. U die Christus kiest kunt zien, wat u door genade moet besluiten, namelijk, getrouw te zijn tot de dood, en alles, ja, ook het leven, voor Zijn dienst af te leggen. U moet besluiten liever in de dood te gaan, dan ontrouw te zijn: hoe geduldig zult u dan alles dragen wat Hij u toezendt, dat minder is dan de dood. Zo zegt de apostel: (Hebr. 12:4) "Gij hebt nog tot den bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde:" u kon zwaardere lasten gehad hebben, draagt daarom het mindere met meer lijdzaamheid. Velen zijn gemelijk en knorrig onder openbare en noodzakelijke lasten, doch hoe zou het zijn als Christus uw leven kwam opeisen? Zoudt u dan getrouw zijn tot de dood? Als Hij al uw tijdelijke geriefelijkheden kwam opeisen, uw huizen, landerijen en bezittingen? Zoudt u dan met blijdschap de beroving van uw goederen aanzien?

3^e De volgende zaak, die wij moeten verklaren, is de kroon des levens. Wat moeten wij daardoor verstaan? Op een andere plaats wordt het leven en de gelukzaligheid een kroon des levens genoemd: (Jak. 1:12) "Zalig is de man, die verzoeking verdraagt: want als hij beproefd zal geweest zijn zo zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen, die Hem liefhebben." Het wordt een kroon genoemd, omdat het een genadige beloning voor de getrouwe is: in toespeling op de gewoonte van die tijden, toen een kroon aan worstelaars en lopers werd gegeven als een ereteken en krans. Hier zullen wij enige dingen vermelden die in de woorden zijn inbegrepen, en dan enige redenen aanwijzen waarom het een kroon wordt genoemd.

1. Wij kunnen onze aandacht schenken aan de twee volgende dingen, die in de woorden zijn inbegrepen.

- (1.) Zij, die getrouw wensen te zijn, behoren uit te zien naar de eeuwigheid en een kroon der heerlijkheid. De getrouwen hebben ongetwijfeld reeds hier onderweg bemoediging, doch de grote aanmoedigingen liggen in het toekomstige: (1 Kor. 15:19) "Indien wij alleen in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen." Mozes zag op de vergelding des loons: Paulus had het oog op de prijs van de roeping Gods in Christus Jezus: en alle gelovigen hebben Christus in hen, de hoop der heerlijkheid. Sommigen gelovigen staat het slecht aan, dat zij hier niet zoveel troost hebben als zij wel zouden willen, terwijl hier toch de hoop van de heerlijkheid wordt voorgesteld, doch zij maken er geen gebruik van.
- (2.) Dat het eeuwige leven al de moeilijkheden, die de getrouwen hier in de weg des Heeren overkomen, voldoende vergoedt: al hun moeilijkheden en ontberingen worden met een kroon vergoed. Welke verliezen zij hier hebben te doorstaan, zij zullen er, wanneer zij in de hemel aanlanden, niets bij verloren hebben; het zal hun dan niet smarten, te gedenken, dat zij grote verdrukking hebben doorgemaakt, en dat zij geholpen zijn om getrouw te zijn tot

de dood. Zolang zij roemen in de hoop van de heerlijkheid Gods, hebben zij reden te roemen in de verdrukking (Rom. 5:2, 3). Doch,

2. Waarom wordt het een kroon des levens geroemd? Hierop antwoorden wij in de volgende bijzonderheden.

- (1.) Het is een kroon des levens, waartoe zij in betrekking tot het getrouw zijn tot de dood worden geroepen. Dit geeft de aanmoediging te kennen, die zij ontvangen; dat zij, hoewel zij geroepen worden hun leven af te leggen, er nochtans zo ver vanaf zijn, daarbij te zullen verliezen, dat zij slechts een leven van smart zullen verwisselen voor een leven van blijdschap, en beken van tranen voor beken van wellusten eeuwiglijk en altoos. Sommige heiligen zullen misschien, zolang zij in deze wereld zijn, ternauwernood een gezicht van de hemel krijgen, maar eer van de hel, en van vijanden, en duivels, en verdorvenheden. Omdat zij zoveel op de zonde zien, weten zij haast niet wat het is, voordat zij binnen de poorten van het Nieuwe Jeruzalem zijn.
- (2.) Het wordt een kroon genoemd, omdat het een eer is, die de getrouwe bewezen wordt. Zoals ik zei, hadden de worstelaars en lopers vanouds erekransen op hun hoofden; zo zal ook de getrouwe gekroond worden met eer en heerlijkheid. Het geloof, hoe zwak ook, zal bevonden worden te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus (1 Petrus 1:7). Hier zitten zij dikwijls met de honden, als het ware, blij zijnde als zij een kruimeltje krijgen; maar dan zullen zij met Christus in Zijn troon zitten (Openb. 3:21)
- (3.) Het is een kroon ten opzichte van de overvloed van alle goed, dat hier wordt genoten. "Gij kroont het jaar Uwer goedheid"; dat is, Gij doet het overvloeien van vruchtbaarheid. Dit komt het meest overeen met de zegeningen van de hemel, want daar is verzadiging van de vreugden; "Ga in, in de vreugde uws Heeren." Daar is overvloed zonder gebrek en rust zonder vermoeidheid. Daar gaat de vreugde niet alleen in hen in, zoals hier, maar zij gaan in, in de vreugde huns Heeren, en hebben gemeenschap met God in Zijn vreugde.
- (4.) Het is een kroon des levens ten opzichte van de veiligheid, want zij beschermt de mens in alle moeilijkheden: (Psalm 5:13) "Gij zult hem met goedgunstigheid kronen, als met een rondas." Gods goedgunstigheid behoedt de heiligen zelfs in dit leven tegen gevaar, zodat het blazen van de tirannen maar als een storm tegen een wand is. Doch wanneer hij deze kroon des levens op zijn hoofd krijgt, zullen er geen vijanden meer worden overgelaten om hem te kwellen, dan zal zijn hoofd boven zijn vijanden gekroond en verhoogd zijn.
- (5.) In één woord; het wordt een kroon des levens genoemd, wegens haar kostbaarheid en waardigheid, haar rijkheid en eer, duurzaamheid en bestendigheid. Zij is niet als een aardse kroon van sterfelijke prinses, koningen en vorsten, doch aan deze kroon is een koninkrijk, een paleis, een troon, een scepter en een erfenis verbonden, en die onverderfelijk, onbevlekkelijk en onverwelkelijk.

4^e De laatste zaak, die over dit eerste punt moet worden verklaard, is de wijze waarop zij wordt geschonken. "Ik zal u geven de kroon des levens." Men moet hier op vier dingen letten.

1. De uitdelende Partij, of de Persoon, Die deze zegening verleent, in het voornaamwoord *Ik*: "Ik zal geven." Christus, Die de Verwerper is, is ook de Uitdeler en Schenker van deze kroon. Hij heeft deze macht als Middelaar: (Joh. 17:2) "Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve."

2. De partij aan wie de schenking gedaan wordt: "Ik zal u geven"; "zijt getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens." Hier moet u acht geven op het verschil tussen de beloften van het werkverbond, en die van het genadeverbond. In het verbond der werken werd de belofte niet gedaan aan de werker, maar aan het werk, en aan de werker krachtens zijn werk; werken was de voorwaarde. In het verbond der genade echter wordt de belofte niet gedaan aan

het werk, maar aan de werker, en dat niet wegens zijn werk maar krachtens zijn inzijn in Christus, waarvan zijn werk het bewijs is. Bijvoorbeeld in die belofte: (Rom. 8:13) "Indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven." De belofte wordt hier niet gedaan aan het werk van de doding, maar aan de gedode of gestorven persoon, die doodt; en dat niet wegens zijn doding, maar omdat hij in Christus is, waarvan zijn doding, door de Geest, een bewijs is. Zo ook hier, wordt de belofte van de kroon des levens niet gedaan aan het werk van getrouwheid, maar aan de getrouwe persoon, en dat niet wegens zijn getrouwheid, maar omdat hij getrouw is in Christus, of, omdat hij met Christus verenigd is. Zijn getrouwheid is een bewijs van zijn vereniging met Christus, aan Wie de beloften in de beloften in de eerste plaats gedaan zijn en in Wie zij allen Ja en Amen zijn. Het werk van Christus, Zijn gerechtigheid, is de enige voorwaarde van het verbond, waaraan al de beloften zijn gedaan.

3. Hier is dan de wijze van schenking, namelijk als een vrije gift, een genadegift: "Ik zal u geven de kroon des levens;" (Rom. 6:23) "De genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus onze Heere." Het moet ook noodzakelijk een vrije gift zijn, omdat er niets in het schepsel is, dat haar kan verdienen. Die God, Die het geloof en de getrouwheid aan de ziel schenkt, zou in Zijn rechtvaardigheid op dezelfde tijd die ziel naar de hel kunnen zenden. De genade waardoor wij getrouw zijn is vrije genade, en zo ook moet de gift van de kroon uit vrije genade zijn: "Het is God, die in ons werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen." Hoe getrouwer wij, door Zijn genade, aan God zijn, hoe meer wij in de schuld komen bij Hem, Die genade geeft om getrouw te zijn; en hoe zou die nieuwe schuld, die steeds oploopt, een kroon verdienen? Daarom moet zij om niet gegeven worden. De kroon der heerlijkheid is een kroon van goedertierenheid: (Psalm 103:4) "Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden." "Niet ons, o Heere, niet ons," niet onze getrouwheid, "maar Uw Naam geef eer, om Uwer goedertierenheid, om Uwer waarheid wil," zal het lied van de verlostten zijn.

4. Ziet hieruit de vrijmachtige reden van de schenking, namelijk, Zijn wil en welbehagen: "Ik zal u geven de kroon des levens." En, o wat een overeenstemming is er in de wil van de Vader en in de wil van de Zoon in het geven van deze kroon! "Vreest niet, gij klein kuddeken; want het is uws Vaders welbehagen ulieden het koninkrijk te geven." Christus drukt Zijn wil uit aan de Vader: (Joh. 17:24) "Vader, Ik wil, dat daar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt." Dit leidt mij tot

II. Het tweede punt, dat is: De waarheid van de leer te bevestigen, namelijk: Dat Christus hun, die getrouw zijn tot de dood, de kroon des levens zal geven.

Ik kan hier twee dingen doen, namelijk, aantonen, dat het zo is, en, waarom het zo is.

1^e Dat het zo is blijkt uit de woorden van de tekst, waarmee vele andere beloften overeenstemmen. (Matth. 24:13) "Maar wie volharden zal tot de einde, die zal zalig worden." Zij, die getrouw zijn tot de dood, zijn de overwinnaars, ja, meer dan overwinnaars, door Christus. Ziet slechts, dat elke zendbrief aan de zeven gemeenten van Azië sluit met een belofte aan zulken, onder verschillende benamingen: (Openb. 2:7) "Die overwint, Ik zal hem geven te eten van de boom des levens, die in het midden van het Paradijs Gods is. (vs 17) Die overwint, Ik zal hem geven te eten van het Manna, dat verborgen is, en Ik zal hem geven een witte keursteen, en op de keursteen een nieuwe naam geschreven, welke niemand kent dan, die hem ontvangt. (Hoofdstuk 3:12) Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in de tempel Mijns Gods. (vs 21) Die overwint, ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon.

2° Waarom zal Hij de troon des levens geven? Wel, Hij zal een kroon des levens geven aan hen, die getrouw zijn tot de dood. Behalve de vrijmachtige reden, die ik heb vermeld, zal Hij het om de volgende redenen doen:

1. Hij zal hun een kroon des levens geven, omdat Hij, evenals hier, beloofd heeft dat te zullen doen aan allen, die in hun tijd getrouw blijven: (Lukas 22:28, 29) "En gij zijt degenen, die met Mij steeds gebleven zijt in Mijn verzoeken. En Ik verordineer u het koninkrijk, gelijkwijs Mijn Vader Mij dat verordineerd heeft."
2. Omdat Hij die voor hen verworven heeft. Hij heeft de heerlijkheid, die volgt, zowel verworven als de genade van getrouwheid; daarom wordt de hemel de verkregen verlossing genoemd (Ef. 1:14). De kroon des levens is de prijs des bloeds.
3. Zij zullen de kroon ontvangen, omdat zij kinderen zijn: zij zijn uit God geboren: (Rom. 8:17) "En indien wij kinderen zijn, zijn wij ook erfgenamen Gods en mede-erfgenamen met Christus." Onder de mensen zijn alleen de eerstgeborenen erfgenaam van de kroon. maar de kinderen Gods zijn allen erfgenamen van een kroon en een koninkrijk.
4. Hij zal hun, die getrouw zijn tot de dood. een kroon des levens geven, omdat Hij hun God is. Dit is de voornaamste reden waarom Hij hun een kroon van het eeuwige leven zal geven, omdat Hij, die de waarachtige God en het eeuwige leven is, hun God is. Van de gelovigen onder het Oude Testament staat geschreven: (Hebr. 11:16) "Zij waren begerig naar een beter vaderland, dat is, naar het hemelse. Daarom schaamde Zich God hunner niet, om hun God genoemd te worden; want Hij had hun een stad bereid." Daarom, wanneer God de onze is, is het eeuwige leven het onze; Hij zal niet voor niets onze God genoemd worden.
5. Hij zal hun, die getrouw zijn tot de dood, een kroon des levens geven, omdat zij de leden zijn van het lichaam van Hem, Die het Hoofd van het lichaam, de gemeente is. Is nu het Hoofd met eer en heerlijkheid gekroond, dan moeten ook de leden, Zijn lichaam, de vervulling van Degene, Die alles in allen vervult, met eer en heerlijkheid gekroond zijn. Zij hebben de eer, dat zij het verborgen, volmaakte en volkomen lichaam van Christus uitmaken; en Hij, als het Hoofd, is naar de hemel gegaan, om hun plaats te bereiden, en Zijn Geest te zenden, om hen daartoe te bereiden. Al zijn zij nu veracht en verworpen; nog een klein poosje, dan zullen zij heerlijk blinken in de heerlijkheid van Christus, want (2 Thess. 1:10) "Wanneer Hij zal gekomen zijn om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen, zal Hij wonderbaar worden in allen, die geloven."
6. Hij zal hun, die getrouw zijn tot de dood, een kroon des levens geven, omdat dit gepast is: niet alleen gepast voor de belofte en de verwerving waarvan ik gesproken heb, en voor hun betrekking tot hem, maar ook voor hun begeerten, want zij zijn zachtmoedigen, van welken Hij de wens hoort. Het is gepast voor hun arbeid en moeite, want God heeft gezegd, dat hun arbeid niet ijdel zal wezen. Het is gepast voor hun hoop en verwachting, want "de verwachting des ellendigen zal niet in eeuwigheid verloren zijn." Het is gepast voor hun gebeden. want zij bidden om de kroon, en Hij is de hoorder van het gebed. Het is gepast voor hun noden en behoeften. Zij zijn vermoeid van het strijden en zij hebben behoefte aan rust; "daar blijft dan een rust over voor het volk Gods." Tot dusverre ter bevestiging van de leer door Schrift en rede.

III. Ons derde punt was: **De toepassing.**

Is het zo, dat onze Heere Jezus alleen hun een kroon des levens zal geven, die getrouw zijn tot de dood,

1. Ziet dan hierin de reden van al het ijverig optreden van Gods kinderen door alle eeuwen heen, alsmede van hun standvastig strijden en ernstig pogen, om voor de eer Gods en voor Zijn waarheid te getuigen; voor welke pogingen de wereld altijd de getrouwe leraars en het volk veroordeeld en schandelijk gesmaad heeft. Zij weten, dat het de Heere ernst is, als Hij hun vermaant getrouw te zijn tot de dood: vandaar hun bekommring, niet de mensen te behagen,

maar Hem, Die hen geroepen heeft getrouw te zijn. Daarom hebben zij de smaad van de mensen niet geacht en die verdragen, als ziende de Onzienlijke.

2. Ziet hieruit, dat weinigen de kroon des levens zullen krijgen, omdat slechts weinigen getrouw zijn. Zij kunnen niet getrouw zijn, die van het geloof verstoken en vreemdelingen van Christus zijn; die Hem niet kennen en de roeping van het Evangelie ongehoorzaam zijn. Tegen de zodanigen zal de toorn Gods van de hemel geopenbaard worden met vlamvend vuur, wraak doende over degenen, die God niet kennen en het Evangelie van onze Heere Jezus Christus ongehoorzaam zijn. Zij, die niet getrouw zijn, kunnen geen grond van hoop op de kroon des levens hebben. O hoe ellendig zijn de ontrouwen, ongelovigen en goddelozen! Hoe voorspoedig zij nu in de tijd zijn, zij zullen met de ontrouwe dienstknecht in de buitenste duisternis worden geworpen, alwaar weinig zal zijn en knersing der tanden (Matth. 25:30).

3. Ziet hieruit het geluk van hen, die getrouw zijn, want hun zal een kroon des levens gegeven worden. Men zou hier kunnen vragen: Wie zijn de getrouwen? Hierop antwoord ik: Dat zijn allen, die in Christus zijn, door de genade van het geloof: die het Hoofd behouden en de waarheid vasthouden, zoals die in Christus Jezus is. Die met het hart in Hem geloven, en Hem met de mond belijden, die zullen overwinnen door het bloed des Lams en door het woord hunner getuigenis. Sommigen zullen denken, dat wij die allen voor getrouw houden, die aan onze zijde staan, die in de tegenwoordige afscheiding onze zijde kiezen. Ik ben er waarlijk ver vanaf te menen, dat allen, die deze naam dragen, getrouw zullen bevonden worden, doch dit is zeker, dat zij, die in een dag van beproeving niet voor Christus uitkomen, noch Zijn vervolgte zaak aankleven, in hun dag niet getrouw zijn. Zij echter, die het Woord van Christus' lijdzaamheid eerlijk bewaren, hoe dat zij ook gesmaad en vervolgd worden, zijn gelukkig, al zijn zij onder het kruis, want zij zijn in de weg tot de kroon.

4. Ziet hieruit de noodzakelijkheid van getrouw te zijn, nu niemand dan de getrouwen de kroon zullen ontvangen. Het bevel van Christus maakt het noodzakelijk als plicht: "zijt getrouw"; de belofte van Christus doet het noodzakelijk zijn ten opzichte van belang en voordeel: "Ik zal u de kroon des levens geven." Wij verwachten, dat God het Woord van Zijn belofte waar zal maken, en in het geloof daarvan behoren wij waar te zijn in hetgeen ons is toevertrouwd. De Joden spreken van twee voorname dingen of geheiligde panden, die God de kinderen der mensen heeft toevertrouwd namelijk, de lamp, die binnen in ons is, de ziel; en de lamp, die buiten ons is, de wet; als bevattende de goddelijke verborgenheden. Wij worden vermaand de waarheid vast te houden; (2 Tim. 1:13) te houden "het voorbeeld der gezonde woorden"; namelijk, de leer, de dienst, de tucht en de regering van Zijn huis; (Judas 3) getrouw te zijn in voor het geloof te strijden en dat te verdedigen. Leraars en volk zijn beiden tot dit werk geroepen, voornamelijk wanneer deze belangen van Gods eer op het spel staan, en in gevaar zijn door de verdorvenheden en de afvalligheid van de tijden. Wel houdt een vleselijk en zorgeloos geslacht zo'n begeerte om te trachten aldus getrouw te zijn, slechts voor dwaasheid, gelijk ook over Christus zo geoordeeld werd; men houdt de zodanigen voor mannen van twist en krakeel, voor vuurbranden, pesten en beroerder van Israël; voor mensen die de wereld ondersteboven keren, doch helaas! hoe velen, die geweigerd hebben voor God te getuigen, en de beginselen van onze hervorming getrouw aan te hangen, zijn in Gods rechtvaardig oordeel overgegeven om alle belijdenissen en grondslagen van de leer, naast de Heilige Schrift, als menselijke samenstellingen los te laten. Sommigen, die vroeger onze door verbond bekrachtigde reformatie vriendelijk gezind waren, keren die nu de rug toe, zeggende: "Zij houden van geen verbonden en belijdenisgeschriften, van geen grondslagen of standaards behalve de Bijbel;" evenals de eerste Independenten of Onafhankelijken in Duitsland, die er voor waren alle boeken behalve de Bijbel te verbranden, en ook werkelijk alles bijeenzamelden wat zij konden krijgen, en de

vlammen prijsgaven, onder voorgeven, dat zij de Schrift tot hun enige regel stelden, en die dan naar het hun goeddacht gingen uitleggen. Zo is ook de onafhankelijke geest van deze tijd voor het afdanken van alle belijdenisgeschriften; doch wie is zo dom, dat hij zou niet weten, dat allen, die de naam van Christenen dragen de woorden van de Schrift zullen onderschrijven. Rooms en Socinianen, Arminianen, Arianen, Deïsten, zij doen het allen en ondertussen neemt elk van hen de woorden in een zin, die met hun gevoelens overeenkomt, al is die in strijd met het gezond verstand van de mensen, met de wijze van uitdrukking van de Schrift, en met de analogie of de betrekking van overeenstemming van het geloof, en zo goochelen zij met God en Zijn Woord. Zo zouden Hymeneus en Filetus de woorden van de Schrift over de opstanding wel onderschreven hebben, tegelijkertijd menende, dat die reeds geschied was. Hoezeer toont dit alles de noodzakelijkheid van getrouw te zijn!

5. Ziet hieruit de noodzakelijkheid van volharding, of van getrouw zijn tot de dood. Het is niet genoeg, dat men goed begint en het een poosje volhoudt. De kroon des levens is beloofd aan hen, die getrouw zijn tot de dood: "Die volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden." Het bevel is volstrekt: "hetgeen gij hebt, houdt dat totdat Ik zal komen." Wij hebben dan ook niet alleen genade nodig om getrouw te zijn, maar ook genade om getrouw te blijven en vast te staan in het geloof, "toezien voor onszelf, dat wij niet verliezen hetgeen wij gearbeid hebben, maar een vol loon mogen ontvangen" (2 Joh.: 8).

6. Ziet hieruit het gevaar van af te vallen en ontrouw te worden: (Hebr. 10:38) "Zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft aan hem geen behagen." Helaas! Hoe weinig behagen heeft God aan het tegenwoordig geslacht, dat zich zover heeft onttrokken van Hem, en van hun plechtige geloften en verbonden, waarin zij Hem trouw gezworen hebben. Hoe heeft Hij hen in Zijn grimmigheid aan de verharding en aan een kracht van de dwaling overgegeven! Hoe is ons land als een troep roekeloze godloochenaars, die God vergeten en de hoogmoedigen gelukzalig achten! De meeste mensen denken, dat dit de wijste mensen zijn, die zich het best schikken in de verdorvenheden van de dag en met hun tijd mee, leven. Hoe vaagt God dit geslacht uit, als met een bezem! Mij komt een woord te binnen, dat John Welwood sprak in een van zijn preken: "God", zeide hij, "zal ons land uitvegen, Hij zal het ondersteboven keren, eer het een schotel zal zijn tot Zijn dienst geschikt." Hij zal een geslacht van belijders, die onvernunftig zijn geweest, en niet voor Hem wilden bukken, wegslingeren, evengoed als de partij van de Kwaadwilligen. Hoe is de Heere doende het tegenwoordig geslacht te ziften, als in een zeef, en de nietigheid te ontdekken van velen, die eertijds uitstekende belijders waren, en die nu in deze tijden van beproeving genoeg hebben, als zij maar in een gezond vel slapen, doch geen behoefte hebben het koninkrijk der hemelen met geweld te nemen, noch zich met geweld een weg te banen; zij dromen maar van gemak en uiterlijke vrijheid. alsof zij hier eeuwig zullen leven, zonder ooit aan de dood te denken! Doch laat ons hier niet langer bij stilstaan; laten wij God getrouw zijn tot de dood.

7. Ziet hieruit hoe zij te berispen zijn en hoe vreselijk hun toestand is, die, in plaats van getrouw te zijn, vijanden en rechtstreekse tegenstanders en vervolgers zijn van hen, die trachten getrouw te zijn. In plaats van zich in tijden van verval aan de zijde van de getrouwen te scharen staan zij tegenover hen, zoals (in Obadja: 10-13) geschreven staat, waar Edom beschuldigd wordt: "om het geweld begaan aan uw broeder Jakob zal schaamte u bedekken, en gij zult uitgeroeid worden in eeuwigheid. Ten dage als gij tegenover stond; ten dage als de uitlanders zijn heir gevangen voerden, en de vreemden tot zijn poorten introkken, en over Jeruzalem het lot wierpen, was gij ook als een van hen." Menige zware beschuldiging zal God tegen velen in dit geslacht inbrengen, wegens hun heftig tegenstaan en vervolgen van de zaak van de waarheid, toen een getuigenis daarvoor werd opgericht. God zal hun iets hebben te zeggen. Hij zal tot sommigen

zeggen: "u hebt de zijde gekozen van de verdorvenheden van de tijden. Als de vraag werd gesteld: 'Wie is aan de zijde des Heeren', stond u aan de andere zijde." Tot anderen zal Hij zeggen: "u hebt de tijd niet uitgekocht, noch de gelegenheid waargenomen, die u gegeven was, om voor Mij te getuigen." Of Hij zal zeggen: "u hebt Mijn dienstknechten vervolgd, en hen uit uw kerken, en huizen, en levensonderhoud geworpen: en dacht u daarmee God te dienen?" En weer tot anderen zal Hij zeggen: "u bent afvallig geworden van uw geheiligde verbonden en plechtige verbintenissen, om voor Mij en Mijn waarheid te zijn. U hebt zich met de vijand verbonden, en was zelf een vijand van Mijn zaak; het geven van een heldere getuigenis was u een kwelling." Tot anderen zal Hij zeggen: "u hebt het huis Mijns Vaders tot een kuil der moordenaars gemaakt, en u hebt met hen gemeenschap gehad; u was de helers en de ontvangers van die dieven en moordenaars, die zeiden: 'laat ons de schone woningen Gods voor ons in erfelijke bezitting nemen.'" En weer tot anderen zal Hij zeggen: "u bent tot de bediening van het avondmaal gekomen en hebt de preken bij die gelegenheden aangehoord, alleen om aanmerkingen te maken en te spotten, om te schimpen en te honen; doch ziet, gij verachters, en verwondert u, en verdwijnt. Ik zal ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten wanneer uw vreze komt." Menige zware beschuldiging zal Hij inbrengen tegen een trouweloos geslacht.

8. Ziet hieruit de plicht van allen, die met een kroon des levens zouden willen vereerd worden, namelijk: "Zijt getrouw tot de dood". Laat mij u dan vermanen tot: 1. Getrouw te zijn. 2. Getrouw te zijn tot de dood.

[1.] Zijt getrouw. Ik zal u hiertoe de volgende beweegredenen voorstellen.

(1). Alle kinderen van God, in welke standplaats ook, kunnen door genade getrouwheid bereiken. Al kunt u hier niet volmaakt zijn. nochtans kunt u getrouw en oprecht zijn. Al bent u niet zoals anderen met gaven en genaden vereerd, al hebt u geen vijf talenten, toch kunt u door genade getrouw zijn in het gebruikmaken van uw twee talenten, evenals die vrouw zeide: "Al kan ik Christus niet met woorden verdedigen, ik kan toch voor Hem op de brandstapel gaan." Zo ook, al kunt u niet veel voor Christus doen, kunt u toch getrouw geacht worden, als u bereid bent voor Hem te lijden. Al kunt u niet zo in het openbaar, in zo'n openbare standplaats voor Hem optreden als anderen, toch kunt u het in de afzondering doen, en in het verborgen werkzaam zijn, wanneer dit niet geschiedt, om daardoor uit te sluiten, dat u, wanneer u daartoe de gelegenheid hebt, Christus voor de wereld belijdt. Wij kunnen geen volmaakte kerkstaat op aarde verwachten, doch wij moeten leden zoeken te zijn van een zuivere en getrouwe kerk, die naar volmaaktheid staat en haar onvolmaaktheden erkent, en getrouw alle dingen erkent, die verkeerd zijn. Mij dunkt echter, dat u zult toestemmen, dat wij ons moeten wachten voor die kerk, die zo ontrouw is, dat zij haar gebreken noch belijdt, noch die verlaat. Hierin ligt echter een grote aanmoediging, tot getrouwheid, dat u in elke standplaats, zelfs in de geringste, getrouw kunt zijn: en dat u daar even ver in getrouwheid kunt vooruitstreven als in de hoogste standplaats.

(2) Een tweede aanmoediging is, dat iemand aan God getrouw kan zijn, al is hij niet voorspoedig. Een leraar in zijn arbeid, of een Christen in zijn pogingen zal niet gevraagd worden, welk succes hij heeft gehad, maar hoe getrouw hij is geweest. Christus zegt dan ook niet: "Wel, gij voorspoedige dienstknecht," maar Hij zegt: "Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht." Wij hebben hiervan een voorbeeld, beide in het openbaar, en in uw eigen gemoed. In het openbaar; daarvan staat geschreven: (Jes. 49:4) "Doch ik zeide: Ik heb tevergeefs gearbeid, Ik heb mijn kracht onnut en ijdelijk toegebracht; gewis mijn recht is bij de Heere, en mijn werkloon is bij mijn God." En, in uw eigen gemoed; er zal niet gevraagd worden, hoe voorspoedig u was, en welke vordering u hebt gemaakt in uw strijd tegen de zonde en de duivel, doch. of u ten doel had gebouwd te zijn in deze heilige oorlog: (Ps. 18:22) "Ik heb des Heeren

wegen gehouden, en ben mijn God niet goddelooslijk afgegaan." En hoe bewijst hij dat? Wel, hij durfde niet zeggen: "Ik ben niet van mijn God afgegaan;" maar hij kon het wagen te zeggen: "Ik ben van mijn God niet *goddelooslijk* afgegaan."

(3.) De volgende bemoediging is, dat getrouwheid de weg is om vooruit te gaan; het talent, dat gebruikt wordt, zal vermeerderen. Velen maken geen vordering in de genade, omdat zij ze niet aankweken: (Hoséa 6:3) "Dan zult gij kennen, als gij vervolgt de Heere te kennen (Engelse overzetting); Zijn uitgang is bereid als de dageraad, en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands."

(4.) Een vierde bemoediging is, dat het de grootste eer is, die u kan worden bewezen, en de grootste goedertierenheid, die u kunt ondervinden, als u getrouw mag zijn. Van Paulus staat geschreven; dat hij barmhartigheid van de Heere gekregen heeft getrouw te zijn (1 Kor. 7:25). Als u overwoog, dat getrouw zijn een voorrecht, een grote barmhartigheid is, zoudt u opgeruimd te werk gaan, doch wanneer u het gebod, om in deze of die plicht getrouw te zijn, beschouwt, alsof het u door Farao's ambtlieden is opgelegd, zodat u met bedruktheid zegt: "Het moet geschieden," en niet met opgeruimdheid kunt zeggen: "Het zal door genade geschieden;" dan is uw dienst maar wettisch, en niet evangelisch; gedwongen en niet vrij, alsof u onder de wet was en niet onder de genade. Doch als u getrouwheid als een genade, een voorrecht en een eer kon beschouwen, evenals David, toen hem vergund werd voor het huis des Heeren te geven, dan zoudt u met hem zeggen: (1 Kron. 29:14) "Wie ben ik, en wat is mijn volk, dat wij de macht zouden verkregen hebben, om vrijwillig te geven als dit is? Want het is alles van U, en wij geven het U uit Uw hand."

(5.) Een vijfde aanmoediging is, dat al zouden er maar weinigen met u zijn in dit ontrouw geslacht; hoe minder er zijn, die in hun dag getrouw zijn, hoe eervoller vermelding ervan gedaan zal worden: (Openb. 3:4) "Doch gij hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, omdat zij het waardig zijn." Al zou het gehele geslacht om hen heen zich verderven door hun ontrouw en hun afval, toch zal God voor hen en de hunnen zorgen, die zich benaarstigen getrouw te zijn en God in hun dag de eer trachten te geven. De Heere zeide tot Noach: "Gaaf gij en uw gehele huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht" (Gen. 7:1).

(6.) De volgende bemoediging, die wij u zullen geven, is deze: u die op het oog hebt getrouw te zijn, al zoudt u nog zoveel getrouwe naasten om u heen hebben, u hebt nochtans een getrouw God, Die voor u zorgt. Wat is het een bemoediging voor een getrouwe dienstknecht, dat u een getrouwe Meester hebt! (1 Kor. 1:9) God is getrouw, door Welke gij geroepen zijt tot de gemeenschap Zijns Zoons Jezus Christus onze Heere. (kap. 10:13) "God is getrouw, Welke u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen." (1 Thess. 5:24) "Hij, Die u roept, is getrouw, die het ook doen zal." (2 Thess. 3:3) De apostel spreekt daar over de noodzakelijkheid om verlost te worden van de ongeschikte en boze mensen, want, zegt hij, "het geloof is niet aller." En dan laat hij er op volgen: "maar de Heere is getrouw, Die u zal versterken en bewaren van de boze." (1 Joh. 1:9) "Indien wij onze zonden belijden, (namelijk over het hoofd van de offerande, het bloed van Christus, dat van alle zonde reinigt") Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid." Zo dikwijls als in de Schrift over de getrouwheid van God wordt gesproken, zo dikwijls wordt u genodigd er bemoediging uit te trekken. U mag zeggen: Heere Gij hebt mij geroepen tot dit werk en tot deze strijd"; en de Heere zal antwoorden: "Ik ben getrouw, Die u geroepen heb, en het ook doen zal." Zo is ook Zijn woord, en Christus is een barmhartig en getrouw Hogepriester, de getrouwe en waarachtige

Getuige. Zijn Naam, in hoofdletters geschreven, is genaamd Getrouw en Waarachtig. U hoeft niet te vrezen, dat u in Zijn dienst op moeilijkheden zult stuiten, want Hij, Die u geroepen heeft, is getrouw en waarachtig. Laat mij u verder vermanen:

[2.] Getrouw te zijn tot de dood, dat is, tot volharding en standvastigheid. Ik zal u daartoe de volgende besturingen geven.

(1.) Ziet niet alleen op uw werk, maar ook op uw bemoediging; Ja, ziet in de eerste plaats op uw bemoediging, en dan op uw werk. U bent niet geroepen tot doen, om te leven, maar tot leven, om te doen. Ziet op het leven, de sterkte en gerechtigheid, de volheid en de voorraad, die u in Christus hebt, en zet u dan met de Psalmist aan het doen: (Ps. 71:15) "Ik zal heengaan in de mogendheden des Heeren Heeren; ik zal Uw gerechtigheid vermelden, Uwe alleen" Als u alleen op het drukkende werk, op de zware taak ziet, zal het u ondraaglijk voorkomen, het zal uw hart breken en uw moed doen vergaan, reeds voordat u begonnen bent.

(2.) Daarom als u getrouw wilt zijn tot de dood, ziet dan van uw eigen sterkte af, ja ook van al de kracht van de genade, die u vroeger of nu hebt ontvangen; ziet daarin niet sterk, maar wordt gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is (2 Tim. 11:1); in de genade, die in de bron is, die tot u uitvloeit in de beloften. De kinderen Gods geraakten nooit onder de voet wanneer zij zich hun gevaar bewust waren, en niet op zichzelf vertrouwden: doch wanneer God goed over hen was, en zij meenden, dat hun berg vaststond, deed dit hen struikelen of vallen. Indien u door de woestijn gaat, moet u op uw Liefste leunen.

(3.) Als u getrouw wilt zijn tot de dood en tot het einde toe, moet u met dankbaarheid terugzien op de paden waarlangs God u reeds door de woestijn geleid heeft: "Tot hiertoe heeft ons de Heere geholpen" (1 Sam. 7: 12), en, tot hiertoe heeft de Heere mij geholpen. Sommigen van u hebben reeds menig kruis ontmoet en de Heere heeft er u doorgeholpen. Wanneer u echter op het kruis ziet, dat u te wachten staat, dan doet de vrees daarvoor u vergeten wat Hij gedaan heeft; doch looft Hem voor hetgeen Hij reeds gedaan heeft daarin, dat u reeds zo menig kruis bent te boven gekomen, en "dat de zaligheid u nu nader is, dan toen u eerst geloofd hebt." Hoopt daarom op Hem, dat Hij, Die u uit zo grote dood verlost heeft en nog verlost, u ook nog verlossen en uithelpen zal.

(4.) Onderhoudt de smaak van de zoetheid van uw loop in de goede weg des Heeren, "indien gij anders gesmaakt hebt, dat de Heere goedertieren is" (1 Petrus 2:3). Wel is waar, zijn er sommigen, die door vele bitterheid, vanwege goddelijke verlating, geleid worden en volharden; maar u moet arbeiden om te smaken en te zien, dat de Heere goed is, en hoe Hij u bij tijden toch trekt met touwen van liefde, wanneer u Hem zoekt. Hebt u niet soms ondervonden, dat er een geur van mirre op de handhaven van het slot was, waardoor u Hem lieflijk achterna werd getrokken?

(5.) Wilt u standvastig zijn tot de dood? Overweegt dan het verlies en het nadeel van onstandvastigheid. Als u niet volhardt bent u in groter gevaar dan tevoren; (2 Petrus 2:21) "Want het ware u beter, dat gij de weg der gerechtigheid niet gekend had, dan dat gij, die gekend hebbende, weer afkeert van het heilig gebod, dat u overgegeven was." Welke was dan uw gelukachting? (Gal. 4:15). Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met de Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? (Gal. 3:3). Hebt u een besef gehad van de gunst Gods toen u Zijn weg hield? En zult u die nu in een uur van verzoeking wegwerpen?

(6.) Zoudt gij getrouw willen zijn tot de dood? Grijpt dan de belofte van volharding aan, en pleit daarop: (Jer. 32:40) "Ik zal Mijn vrees in hun harten geven, dat zij niet van Mij afwijken." Gaat

voort in de kracht van die belofte; gaat voort, en gedenkt, dat u nog maar een weinigje verder hebt voort te gaan. Het is nog maar een kort poosje, dat u getrouw moet zijn; het is maar tot de dood. Het duurt nog maar één dag, want zover u kunt weten, kan uw loop morgen geëindigd zijn; u weet toch niet wat een dag baren kan.

(7.) Overweegt tenslotte de bemoediging waarvan de tekst spreekt: "Ik zal u geven de kroon des levens." Al zoudt u nu wat verliezen, toch zal het u hiernamaals winst zijn; al bent u nu in een weg van lijden, u bent toch in de weg tot de heerlijkheid. Als u waarlijk getrouw, getrouw tot de dood bent, gaat u evenals Christus langs de weg van het kruis tot de kroon: (Lukas 24:26) "Moest de Christus niet deze dingen lijden en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan?" En moest u niet Zijn voetstappen volgen? Indien ja, dan bent u zeker van de kroon. En welke soort van kroon is het? Het is een kroon des levens; een kroon van de gerechtigheid; een kroon van de heerlijkheid, die onverwelkelijk is; zij kan u niet door bedrog of geweld ontnomen worden. Het is een onverderfelijke kroon, die nooit kan verslijten of vergaan. Nog maar een klein poosje, en zij zal in uw bezit zijn: "Nog een zeer weinig tijds, en Hij, Die te komen staat, zal komen"; een weinig tijd zal u van al uw lasten verlossen en u tot de heerlijkheid brengen. Uw verdrukkingen zijn maar licht en onbelangrijk, vergeleken bij deze zware kroon, het geheel zeer uitnemend gewicht van de eeuwige heerlijkheid. Als u dan ook na de dood gekroond wenst te worden, tracht dan u. trouw te zijn tot de dood. Denkt eens in wat een dwaasheid het is, te beginnen met de weg des Heeren in te slaan, en dan terug te keren. Jezus zeide: (Lukas 9:62) "Niemand, die zijn hand aan de ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het koninkrijk Gods. Is er niet dezelfde reden om met Christus te blijven, en Zijn waarheid en zaak aan te hangen, als er was om u eerst bij Hem te voegen? Is er nu niet evenveel schoonheid in Christus als tevoren? Zijn niet Zijn Naam en waarheid even dierbaar, als die ooit tevoren waren? Is Christus niet Dezelfde, gisteren, en heden, en in der eeuwigheid? Is er niet evenveel voorraad en volheid in Christus als ooit tevoren? Zijn niet Zijn beloften altijd dezelfde? Is Hij veranderd van hetgeen Hij was, omdat u ziet, dat velen van dit geslacht niet meer zijn wat zij waren? O vrienden! Keert Hem de rug niet toe. U, die Zijn discipelen bent, zegt mij: wilt u ook heengaan met de menigte, die zich afwendt van hetgeen waartoe zij zich op de plechtigste wijze aan Hem verbonden hebben? Zult u weifelen uit vrees, dat u niet in staat zult zijn het vol te houden? Is er niet zoveel genade en sterkte in Christus om u die met Hem te schenken, als er was om u tot Hem te brengen? O, hoort Hem dan zeggen: "Bij Mij, van de Libanon af."

Overweegt ook, dat u, als u niet getrouw bent tot de dood, alles zult verliezen wat u gedaan hebt. U zult de vrucht van uw belijdenis verliezen; u zult al uw vorige moeiten, en gebeden en strijd verliezen; u zult de godsdienst een zware wond toebrengen; u zult een kwaad gerucht van de weg des Heeren brengen, en door uw afval zult u de harten van de getrouwen verwonden en verzwakken, en u zult de harten van de goddelozen en onbegenadigden verharderen en hun handen sterken. Als u goddelooslijk, onder welk voorwendsel ook, de wegen des Heeren verlaat, toont u, dat u niet getrouw bent, en verklaart u, dat u nooit waarlijk van het getal van de getrouwen bent geweest; want u gaat uit hen uit, omdat u nooit uit hen was (1 Joh. 2:19). Dan valt u onder het gewicht van Gods eeuwig ongenoegen: (Hebr. 10:38) "Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen." Gods hand drukt zwaar zelfs op Zijn volk, wanneer zij Hem gedeeltelijk verlaten: (Ps. 89:31-33) "Indien zijn kinderen Mijn wet verlaten, en in Mijn rechten niet wandelen; indien zij Mijn inzettingen ontheiligen, en Mijn geboden niet houden; zo zal Ik hun overtredingen met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen." O, hoe vreselijk zal dan Gods toorn eeuwig rusten op goddeloze afvalligen! De God van de waarheid zal hen, die nu de waarheid van God verlaten, in de grote dag gelasten eeuwig van Hem weg te gaan, en hen tot eeuwige ellende verdoemen!

Nu, in een tijd waarin de waarheid en haar vrienden vervolgd en tegengestaan, gesmaad en gehoond worden, is het de tijd waarin u geroepen wordt openlijk, getrouw voor God uit te komen. In zo'n donkere tijd is het hoogstnodig, dat u als lichten schijnt. Ziet de praktijk van David: (Ps. 119:157) "mijn vervolgers en mijn wederpartijders zijn velen, maar van Uw getuigenissen wijk ik niet." In een tijd van afwijking, wanneer velen zich van de waarheid afwenden, en dwaling en bedriegerijen indrinken, en haat en wrevel openbaren tegen elk ijverig opkomen of getrouw getuigenis voor de waarheid, waardoor zij gepijnigd, en waartegen zij verbitterd worden en in woede ontsteken; ik zeg, in zo'n tijd, dan in het bijzonder, gelast God ons van de hemel, niet af te wijken: (Deut. 27:14) "Gijlieden zult niet afwijken van al de woorden, die Ik u heden gebied, ter rechter of ter linkerhand, dat gij andere goden nawandelt om die te dienen." Al werd u verpletterd in een plaats van de draken en met een doodsschaduw bedekt, toch moeten wij de Naam van onze Gods niet vergeten, noch onze handen tot een vreemde God uitbreiden. "Zou God zulks niet onderzoeken? Want Hij weet de verborgenheden van het hart" (Ps. 44:20-22). Al worden wij om Zijntwil de ganse dag gedood en geacht als slachtschapen; toch moeten wij voornamelijk dan niet afwijken, als wij het getuigenis van God en het geweten willen hebben, al zou de hele wereld ons dwazen noemen. Ziet het getuigenis, dat God geeft aan Pergamus: (Openb. 2:13) "Ik weet uw werken, en waar gij woont, namelijk daar de troon van de satan is: en gij houdt Mijn Naam en hebt Mijn geloof niet verloochend, ook in de dagen in welke Antipas Mijn getrouwe getuige was, welke gedood is bij ulieden, daar de satan woont." Getrouw te zijn in de Heere aan te kleven in zo'n goddeloze plaats en onder zulke ontmoedigingen, draagt een merkteken van eer op zich. De onderdrukking en tegenstand van de mensen, en het woeden van de hel en van de aarde tegen het werk des Heeren, zal in de grote dag voor niemand een verontschuldiging zijn, dat hij van het getuigenis van God is afgeweken. Helaas! Velen gedragen zich heden ten dage, alsof zij menen, dat een weinig werelds gemak, een goed traktement, of een landbezit beter is dan het vooruitzicht van een kroon, als de tijd voorbij is; doch, helaas! wat is uitwendig gemak en vrijheid met een pijnigend geweten? Het is waar, velen blinddoeken hun geweten, menende, dat zij God en de wereld tegelijk aan de hand kunnen houden: de God van de hemel en de god van deze wereld; dat evengoed mogelijk is als het eens te zijn met de maatregelen van een afvallige kerk en toch een goed geweten te bewaren en te menen Gode een dienst te doen. Vandaar, dat sommigen er zich het hoofd over breken, hoe zij iets zullen vinden, om aanmerking te kunnen maken, of een klad te werpen, op een getrouw getuigenis in deze tijd, en hoe zij verontschuldigen en verdedigingen zullen uitvinden voor een afvallige, vervolgende kerk, en dat zij daarmee nauwe gemeenschap houden. Maar, zou God zoiets niet onderzoeken? Want Hij weet de verborgenheden van het hart. Het is niet genoeg, dat wij een zekere tijd van ons leven getrouw geacht worden; maar zalig zijn zij, die getrouw zijn tot de dood!

Ik zal nu eindigen en hetgeen ik gezegd heb met enkele raadgevingen sluiten. Er zijn eerst enkele dingen waarvoor wij ons moeten wachten, en dan enkele dingen waarop wij bedacht moeten zijn, zullen wij getrouw zijn tot de dood.

1^e Er zijn sommige dingen waarvoor wij ons moeten wachten, zullen wij getrouw zijn tot de dood.

1. Wij moeten ons wachten voor de wereld en de liefde van de wereld, want "die rijk willen worden", door welke middelen ook, "vallen in verzoeking en in de strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden" (1 Tim. 6:9, 10). De liefde tot de wereld is een bron van veel kwaad, tot welke sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof. "Al deze dingen zal ik u geven," was het hoogste wat satan onze Heere Jezus kon aanbieden; maar gelijk Hij het heeft afgewezen met een "Ga weg, satan;" zo zullen ook al Zijn getrouwe navolgers dat doen, wanneer zij voor de keus worden geplaatst tussen de wereld, en Christus en Zijn zaak. Zij zijn niet zo

dwaas, dat zij de wereld maar in het wilde wegwerpen, doch zij zouden grote dwazen zijn indien zij haar de voorkeur gaven boven wat meer waard is dan duizend werelden, en dat is ieder greintje dierbare waarheid, hetzij in betrekking tot de leer, de dienst, de tucht, of de regering van Gods huis. Het was een eervolle afkeuring, welke een van de grote mannen van de kerk van Rome over Luther uitsprak: "dat Duitse beest", zei hij, "geeft ons geen goud."

2. Wacht u, dat u de kleine dingen van Christus niet veracht; want Zijn kleine dingen zijn grote dingen, en die gering te achten is een zaak van groot gewicht: (Matth. 5:19) "Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden en de mensen alzo zal geleerd hebben, zal de minste genaamd worden in het koninkrijk der hemelen." Wacht u anderzijds, dat u niet gering acht wat de wereld kleine dingen noemt; ik meen zogenaamde kleine zonden. De grootste zonden en afval zijn klein begonnen. De duivel en de wereld zeggen: "Wel, het is maar een geringe en lichte zaak, u hoeft u niet bang te maken." Maar dit klein beginnen kan de naald gelijk zijn, die, hoewel zij maar een klein gat maakt, een lange draad achter zich aan trekt.

3. Wacht u voor vleselijk gezelschap, "want die der zotten metgezel is zal verbroken worden." Het gezelschap van enkele vleselijke en ontrouwe belijders zal spoedig uw ijver voor God doen verkoelen; en voornamelijk het gezelschap van diegenen, die een goede naam hebben gehad vanwege hun vroomheid en nu beroemd zijn om hun afval. Hun voorbeeld en invloed kunnen meer kwaad doen, dan honderd, die als onbegenadigd bekend staan: omdat het kwaad, dat zij aanstichten, die inzake de godsdienst een goede naam hebben, niet zo licht opgemerkt of verdacht wordt. Zulken zijn echter gevaarlijker; evenals de rotsen in zee, die alleen onzichtbaar zijn omdat het water ze bedekt, doch waarop de schepen aan stukken gebroken worden, voordat men ze heeft bemerkt.

4. Wacht u voor al die goede nieuwe wegen, die slechts dienen om u van de goede oude weg af te leiden, naar welke u behoort te vragen (Jer.6: 16) "Vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin, zo zult gij rust vinden voor uw zielen." Ik bedoel met die goede nieuwe wegen zulke, die als goed geprezen worden, en toch bedrieglijk en verwoestend zijn, omdat de duivel zich daarin verandert in een engel des lichts. Hij vertoont zich onder het masker van meer dan gewone godsdienst, en de schijn van een nieuw goed werk van bekering, terwijl hij het goede oude werk van de hervorming zoekt te slechten en te ondermijnen, en alle pogingen om daarvoor te getuigen tracht neer te slaan. Doch het zal blijken, dat er geen toverij is tegen Jakob, noch waarzeggerij tegen Israël.

In één woord, wacht u en ziet toe, broeders, "dat niet te eniger tijd in iemand van u zij een boos ongelovig hart, om af te wijken van de levende God" (Hebr. 3:12). Dit is de wortel van alle afval en ongetrouwheid. O vreest, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is (2 Kor. 11:3).

2° Om getrouw te zijn tot de dood moet u op de volgende dingen bedacht zijn.

1. Benaarstigt u de liefde en kracht van de waarheid aan te nemen, waartoe u geroepen bent die getrouw tot de dood aan te kleven. Wegens het gemis hiervan zijn velen, die anderszins geleerder en uitstekender zijn dan u, overgegeven aan een kracht van de dwaling, dat zij de leugen zouden geloven (2 Thess. 2:11). O beijvert u de waarheid te leren zoals die in Jezus is, en niet alleen een verstandskennis van de waarheid te hebben, maar een hart, dat haar liefheeft. Sommigen, die pilaren in de kerk schenen te wezen, zijn niet alleen in dagen van beproeving afgevallen, maar hebben ook anderen in hun afval meegevoerd, waardoor het geloof van sommigen omvergeworpen en van anderen zeer geschud is; terwijl heiligen van de laagste stand

getrouwe getuigen en martelaars voor de waarheid waren, omdat zij in hun hart hadden wat anderen alleen in hun verstand bezaten.

2. Benaarstigt u die goddelijke waarheden aan te kleven, die in uw tijd het meest door de vijanden worden bestormd en aangevallen, opdat u zodoende in de tegenwoordige waarheid versterkt wordt (2 Petrus 1:12). Als u niet opkomt voor de waarheid, die in uw tijd wordt tegengestaan, kunt u in uw dag niet strijden voor het geloof.

3. Beijvert u, opdat u getrouw mag zijn tot de dood, de verborgenheid van het geloof in een goed geweten te houden, (1 Tim. 1:19) welke sommigen verstoten hebbende, van het geloof schipbreuk geleden hebben. Indien toch iemand een breuk maakt in zijn geweten door tegen licht te zondigen en niet getrouw te handelen voornamelijk in openbare zaken, die betrekking hebben op het staan voor de eer Gods, is het moeilijk te zeggen waar zo iemand zal belanden, als die breuk niet spoedig geheeld wordt door de toepassing van het bloed van Christus. De breuk, die op die wijze eenmaal ontstaan is kan een duivel van afval van het geloof inlaten; en dan een duivel van vijandschap tegen de getrouwen: en daarna een duivel van openlijke vervolging van hen. En het is, helaas! maar al te duidelijk, dat zulke duivels in velen van dit geslacht zijn gevaren, en hen in bezit genomen hebben.

4. Om niet meer bijzonderheden te noemen, tracht van de overste Leidsman en Voleinder des geloofs Jezus een volheid van geloof te krijgen. Naar mijn gedachte sluit getrouwheid een volheid van geloof in; hoe meer geloof hoe meer getrouwheid. Tracht veel in het gebed des geloofs werkzaam te zijn om de Geest van het geloof. U kunt niet getrouw tot de dood zijn, indien u niet in het geloof leeft en sterft. Een leven van het geloof te leven is, in wantrouwen aan uzelf en in nederig vertrouwen op de Heere te leven; zodat u te aller tijd op Hem vertrouwt en uw hart voor Hem uitstort, gelovende de beloften en betrouwende op een belovend God, dat Hij u alles zal schenken wat u nodig hebt, om u in staat te stellen getrouw te zijn tot de dood. Uw belovende God is een gevend God in Christus. En wat geeft Hij? "Hij geeft genade en eer." (Ps. 84:12). Wat is dat? Hij geeft genade om getrouw te zijn, en dan geeft Hij de kroon des levens. In dit verbond der genade worden beide werk en loon om niet gegeven, op grond dat door het bloed van Christus aan het kruis ten volle voldaan is. Op deze grond wordt genade om getrouw te zijn nu om niet geschonken, evenals hiernamaals de kroon des levens om niet wordt gegeven. Daarom, leeft door het geloof, en vertrouwt op een belovende en gevende God, beide om genade om getrouw te zijn tot de dood, en om de kroon des levens als uw dag geëindigd is.

Laat mij nog een enkel woord spreken tot u, die nog in een staat van zonde en ongeloof bent. Weet, u die nog in uw natuurstaat en bijgevolg in een staaf van ongetrouwheid bent, wat u te wachten staat, als u in die staat blijft. U moet in uw zonden, en onder Gods eeuwige toorn sterven; u hebt niet een kroon des levens maar het loon van uw zonde, dat is, de eeuwige dood te wachten. U blijft ontrouw in uw plicht, ontrouw in uw dag, en als u niet getrouw tot de dood bent, zal Hij u een beker des toorns geven. De ontrouwe dienstknecht zal in de poel des vuurs, de plaats van buitenste duisternis, geworpen worden, daar zal weinig zijn en knersing der tanden. Als u nog een plaats zullen krijgen onder de getrouwen in Christus, dan moet u een plaats krijgen in Christus. Laat mij u daarom, opdat u in staat mocht zijn getrouw te wezen, vermanen tot het geloof, of om te geloven, want dit is de weg en de eerste schrede op de weg tot de kroon des levens: "Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven." O vrienden! komt dan door het geloof tot onze Heere Jezus Christus, en hoort Zijn stem, Die tot u zegt: "Komt herwaarts tot Mij, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matth. 11:28); "Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde; want Ik ben God, en niemand meer" (Jes. 45:22).

Vraagt u: *Wie is Hij, die zegt: "Komt tot mij," en wendt u naar Mij toe?"*

Dan antwoord ik: Dat is Hij, Die u in deze brieven aan de zeven gemeenten van Azië zoveel van Zijn namen en onderscheidingen geeft. Het is Hij, die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt (Openb. 2:1), Die de Leraar boven alle leraars is. Wij kunnen niet zeggen: "Komt tot ons," maar tot onze Meester, Die zegt: "Komt herwaarts tot Mij." Hij is het, Die de eerste en de laatste is (vs. 8), Die dood geweest is en weer levend geworden, namelijk Hij, Die de Alfa en de Omega is. Hij is het, Die het tweesnijdend scherp zwaard heeft, Wiens Woord als een tweesnijdend scherp zwaard is; dat zowel een snijdende als een levendmakende snede heeft, om een reuk des levens, of des doods te zijn; Hij is het, Die zegt: "Komt herwaarts tot mij." Het is Hij, Die Zijn ogen heeft als een vlam vuurs, en Zijn voeten zijn blinkend koper gelijk; daarmee te kennen gevend de alwetendheid van Zijn ogen en de vastheid van Zijn wegen en raadslagen; Hij is het, Die zegt: "Komt herwaarts tot mij." Het is Hij, Die de zeven Geesten Gods heeft, en de zeven sterren; die al de gaven en genaden des Geestes heeft, om die uit te delen naar Zijn welbehagen. Het is Hij, die de Heilige, de Waarachtige is, Die de sleutel Davids heeft; Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent; Die het recht heeft de poorten beide van de hel en de hemel te ontsluiten; Die machtig is te verdoemen en zalig te maken; het is Hij, Die zegt: "Komt herwaarts tot mij." Hij is het, Die de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het begin van de schepping Gods is, de Schepper beide van de oude en de nieuwe schepping; Hij, Die het geloof kan scheppen, en genade in Zijn Woord kan veranderen in genade in uw hart. Hij is het, Die zegt: "Komt herwaarts tot mij: wendt u naar Mij toe. O alle gij dorstigen, komt tot de wateren; en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk."

"Wel, zegt u, ik ben niet getrouw; ik heb nog geen geloof en getrouwheid, daarom kan ik nog niet komen, zolang ik daartoe niet bevoegd ben." Wel, mens, meent u, dat u geloof of getrouwheid zult hebben, voordat u daarom tot Christus komt. Hij is het, Die beide dingen werkt, en omdat u niets hebt, wordt u genodigd tot Christus te komen om alles wat u mist. Als u van de markt van vrije genade wegblijft zolang u geen geld in uw hand hebt, of totdat u geloof en getrouwheid kunt meebrengen, zult u te laat komen; u zult dan een dag nadat de markt is afgelopen komen, en de deur zal voor u gesloten zijn. Daarom, kom, arme ziel; kom nu, zoals u bent, want "nu is het de welaangename tijd, nu is het de dag der zaligheid." Nu, nu zegt Hij: "Kom herwaarts tot Mij; wend u naar Mij toe; geloof in Mij." Al bent u tot nu toe nog zo'n roekeloos zondaar geweest, en al bent u tot op dit ogenblik een dode zondaar, en al is uw hart zo hard als een steen, nochtans: "Hoor en uw ziel zal leven; hoor wie Hij is, Die tot u spreekt, zeggende: "kom herwaarts tot Mij; Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware Hij ook gestorven." O zie op de God aller kracht en genade, dat Hij Zijn woord krachtig mag maken. Hij, Die zegt, "Zijt getrouw", is die God, Die bij de eerste schepping heeft gezegd: "Zijt vruchtbaar en vermenigvuldig"; en gelijk Hij gesproken heeft, zo is het ook tot op deze dag geschied, Nu, zo zegt Hij ook hier, als de Schepper van de nieuwe schepping: "Zijt getrouw." O, zeg u dan: "Amen, Heere, zo zij het", verandert U de genade, die in Uw Woord is, in genade in mijn hart en leven." Hoor dan, lieve ziel, en overweeg Wie het is, Die van de hemel tot u spreekt, en Die u eerst tot het geloof, en dan tot getrouw zijn roept, namelijk, Hij, Die beide kan geven, en Die gewilliger is om een Gever te zijn, dan u om te ontvangen. Wijs niet beide de gift en de Gever af, zeggende: "Hij spreekt niet tot mij." Ja, Hij spreekt tot u, man, en tot u, vrouw; tot u in het bijzonder, beide jongen en ouden. Wel, wat zegt Hij dan? Wilt u weten, wat u hebt te doen? "Dit is het werk Gods, dat gij gelooft;" daarom, kom tot Mij: kom tot Mij, om alles voor u te doen. En wilt u weten, wat Ik wil, dat u zult zijn? "Bent getrouw", ja u, en u, en u, "zijt getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens."

Moge de Heere u bekwamen Zijn roeping te beantwoorden. Het is Zijn wil, daarom, zeg u: "Uw wil geschiede." Amen.